

הלכות עירובין שעו-שעה

הסמוכה לה לפי שלא גזרו על כחו בחצר שאינה מעורבת^א כמו שנתבאר בס' שני^ז: אבל אותה דיוטא שלא עשתה גומא סמוך למרפסת שלה אסורה לשפוך אפילו במרפסת שלה שירדו המים ממנה לחצר ולגומא שכיון שהגומא אינה סמוכה למרפסת שלה וצריכים המים לילך בחצר עד שיתגעו לגומא יש לחוש שמא יחוסו על קלקול החצר ויוליכו המים בידם לחצר ולגומא ככלים ששבתו בעליות.^ח

וכן אם דיוטא ה' לא עירבו העליות שבה ביחד שהם אסורים במרפסת שלהם בכל כלים ששבתו בעליות מפני שאוסרים זה על זה והרי זו הגל האסורה במקומה ואוסרת שלא במקומה דהיינו בחצר כמו שנתבאר בס' שע"ה^י ולכן אותה דיוטא שעשתה גומא אפילו אם עירבה עם בני החצר אינה מותרת להוציא לחצר כלים ששבתו בעליות^י ואעפ"כ מותרת לשפוך מהעליות על מרפסת שלה והמים יורדים לגומא הסמוכה לה אבל דיוטא ה' שלא עירבה לעצמה יש אומרים^י שאסורה לשפוך אפילו בעליות^י משום גזירה שמא יחוסו על קלקול העליות וישפכו במרפסת האסורה להם להוציא להם מעליותיהם:

שעה דין החצרות הפתוחות זו לזו וכו' ה' סעיפים:

א ג' חצרות הפתוחות זו לזו^א ופתוחות כולן ג"כ למכוי^ב או לרשות הרבים^ג ועירבה כל אחת מהחצונות עם האמצעית והחיצונות לא עירבו זו עם זו הרי החיצונות אסורות זו עם זו להוציא כלים ששבתו בבתים מזו לזו דרך האמצעית והאמצעית מותרת עם כל אחת מהן והן מותרות עמה.

כמה דברים אמורים כשאמצעית נתנה עירובה כזו ועירובה כזו שאו דירי האמצעית בחיצונות^ד שהעירוב הוא משום דירה^ה ואין דירי החיצונים באמצעית שהרי אין עירובן בה או אפילו נתנו החיצונות עירובן באמצעית לערב עמה אלא שלא נתנהו שתיהן בבית אחד שבאמצעי אלא זו נתנה בבית זה וזו נתנה בבית אחר שבאמצעית^ו שאז ג"כ לא נתחברו דירי החיצונות זו עם זו^ז שדירי זו הם בבית זה ודירי זו כזה ולכן הן אסורות זו על זו אבל אם נתנהו בבית אחד באמצעית הרי נתחברו דירי שלשתן בבית זה ומעורבות הן וכולן מותרות זו עם זו:

ב ב' חצרות זו לפנים מזו^ח וחיצונה פתוחה למכו ופנימית לחיצונה ולא למכו ועל ידי כך יש לה דייסת הרגל על החיצונה^ט שאין לה דרך לצאת למכו אלא דרך החיצונה^י עירבה פנימית לעצמה והחיצונה לא עירבה כלל או שעירבה ואין עירובה מועיל כגון

א משנה שם. ש"ע שם.
ד רב יהודה נח, א. תננהו אשוי פ"ד ס"ב. וש"ע שם.
ה רש"י שם ד"ה שנתנה אמצעית. ס"ז ס"ק א.
ו עירובין נט, טע"א. וכדלעיל ס"י שמו ס"ד.
ז רב וששת נט. תננהו אשוי שם. ש"ע שם. וכדלעיל ס"י שמו ס"ג.
ח שם ס"ג. שכל העירוב צריך להיות בבית אחד (אפילו באופן שאין צריך להיות בכלי אחד). וראה גם לקמן ס"י שפי ס"ג.
ט רש"י שם רע"ב לבוש ס"א. באר הגולה.
י תוס' ע"ב, א. כת"ק. מור וש"ע ס"ב.
יא רש"י שם ד"ה זו לפנים. מור וש"ע שם.
יב כ"י ד"ה שתי חצרות. מ"ז ס"ק ב.

ט תוס' שם ד"ה לא. רא"ש פ"ה סוס"י ט. מור וש"ע וה"א.
י סוף מעוף ז.
יא גמרא שם. מ"א ס"ק ב.
יב סוף א. לקמן ס"י שעה ס"ב.
יג מור לצירוש המ"א ס"ק ב. וראה מ"מ וציונים.
יד מור לצירוש הבי"ח. מ"א ס"ק א.
טו אפילו עשתה גומא (כ"ה ומ"א שם).

סימן שעה

א תוס' נח ב כרבי שמעון. רב תנא בר גוריא אמר רב מ"מ. ב מור וש"ע ס"א.
ב מור (וראה כ"י). עולת שבת ס"ק א. אליה רבה ס"ק א.

תשצו

הלכות עירובין שעה

ששכח אחד מאנשי החצר ולא עירב עם בני החצר^{יב} שהוא אוסר עליהם החצר עד שיבטל רשותו כמו שיתבאר בסו"פ^{יג} הרי הפנימית מותרת להוציא לחצרה כלים ששכחו בבתיים ואין החיצונה אוסרת עליה הואיל ויש מחיצה ביניהן ואין לחיצונה דריסת הרגל עליה.

עירבה חיצונה לעצמה ולא עירבה הפנימית כלל או ששכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות^{יד} שכוון שפנימית אסורה בחצרה ויש לה דריסת הרגל על החיצונה אוסרת אותה שרגל האסורה במקומה אוסרת שלא במקומה^{טו} כשיש לה שם דריסת הרגל.

עירבה כל אחת לעצמה כל אחת מותרת בחצרה^{טז} ואין הפנימית אוסרת על החיצונה אע"פ שלא עירבה עמה הואיל והיא מותרת בחצרה ורגל המותרת במקומה אינה אוסרת שלא במקומה^{יז}:

ג. עירבו הפנימית והחיצונה ביחד^{יח} ונתנו עירובין בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות^{יט} שכוון שהפנימית אסורה בחצרה אוסרת גם החיצונה שיש לה עליה דריסת הרגל^כ.

אבל אם שכח אחד מן החיצונה ולא עירב חיצונה אסורה ופנימית מותרת^{כא} דכיון שעירובה אצלה ואין לחיצונה דריסת הרגל עליה אלא בשביל עירובה שמרגילה לתוכה תסלקנה מעליה ותשאיר לברה בעירובה שאצלה ותחיה מותרת^{כב}.

אבל אם נתנו עירובין בחיצונה אפילו שכח אחד מן החיצונה ולא עירב שתיהן אסורות^{כג} שאף אם הפנימית תסלק את החיצונה מעליה הרי אין עירובה אצלה ובמה יתערבו דוידרה^{כד}:

ד. אם יחיד דר בפנימית ויחיד בחיצונה^{כה} או אפילו שנים דרים בחיצונה ועירבו ביניהם^{כו} אין היחיד שבפנימית אוסר על החיצונה אע"פ שלא עירבו יחד הואיל והיא רגל המותרת במקומה שאין שם מי שיאסר עליו^{כז}.

והוא הדין רבים שהם כיוחד שאינם אוסרים זה על זה ואינם צריכים לערב ביניהן^{כח} כגון האב עם בניו^{כט} שמקבלים ממנו פרס? וכל כיוצא בהם ממה שנתבאר בסו"פ^ל ע"ע^כ:

ה. וכן ג' חצרות זו לפני זו ויחיד בכל אחת אע"פ ששנים הפנימים עוברים על החיצונה אינם אוסרים עליה מפני שהיא רגל המותרת במקומה ואם היו שנים בשלישית הפנימית ולא עירבו ביניהם אוסרים על היחידים שבאמצעות ושבתחצונה מפני שהיא רגל האסורה במקומה^{כא}:

יב משנה שם. מור וש"ע שם.

יג מע"פ א.

יד משנה שם. מור וש"ע שם.

טו גמרא שם. סו"פ ס"ק ג. וראה גם לעיל ס"י שעה ס"א.

ס"י שעה.

טז משנה שם. מור וש"ע שם.

יז גמרא שם. לבוש ס"א. וכו"ה לעיל ס"י שעה ס"א. לקמן

ס"י ששכח ס"ב.

יח שם. מור וש"ע ס"ב.

יט ברייתא שם ע"פ מור וש"ע שם.

כ רש"י שם מע"א. לבוש ס"ג.

כא ברייתא שם כהנא. מור וש"ע שם.

כב גמרא שם. טור ולבוש שם.

כג בברייתא שם. מור וש"ע שם.

כד רש"י שם מע"א. לבוש שם.

כה בתוספתא שם. מור וש"ע ס"ד.

כו מור וש"ע שם, כהנא וכו"ה שם ע"ה, ב.

כז רש"י ע"ה. א"ר"ה דאב וכו"ה. לבוש ס"ד.

כח ירו"ד פ"ד ה"ט. רבי"א ס"ד.

כט רב כהנא ע"ה, א. לפרש"י שם.

ל כ"י בסוף הסומן.

לא מע"פ ז.

לב רמב"ם פ"ד הכ"ג. כשמואל שם לפירוש הר"ף שם.

ש"ע ס"ה.